

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΟΔΩ ΦΛΕΣΣΑΙ ΑΡ. 5	ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ Από τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἕως Ἰουλίου Ἐν τῷ ἔσωτ. ὁρ. 6. Ἐν τῷ ἔσωτ. ὄρ. χρ. 8	Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ
---------------------------------	---	--

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Προκόπιος περὶ Κυριακῆς Ἀργίας. — Μίτρα τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου περὶ Κυριακῆς Ἀργίας. ὑπὸ Δ. — Ἐκκληθῆναι κλήρου καὶ ἐκκλησιαστικῆ δικαιοσύνης, ὑπὸ Μ. Γ. Γαλανοῦ. — Τὸ καθήκον τῶν χρηστῶν πολιτῶν, ὑπὸ Π. Πετροπούλου, ἱατροῦ. — Τιμολόγιον Ἀναστασίου, Ἑρμηνεία ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Νόμου. — Εἰδήσεις. — Οἱ διδάσκοντες εἰς τὰς λαϊκὰς σχολὰς τῆς «Ἀναπλάσεως». — Κυριακὸν Ἀποστολικὸν καὶ Εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα, ὑπὸ Κ. Α. Διελησιμῆ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Αἰγόντος μετ' οὐ πολὺ τοῦ ἔτους 1898 θερμῶς παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τόπους κύριοι ἀνταποκριταὶ καὶ συνδρομοὶ μας νὰ προυπαθήσουν νὰ μᾶς ἐμβάσουν τὸ ταχύτερον τὰς ὀφειλομένας συνδρομὰς των, διότι ἐπειγόμεθα νὰ κλείσωμεν τοὺς λογαριασμοὺς μας. Περιμένοντες ἔμβασμα, εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐν πολλοῖς, Κύριε Ὑπουργέ, ἡ Ἑλληνικὴ χριστιανικὴ κοινωνία δείκνυται λίαν ἐλλιπὴς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ αὐτῆς καθήκοντα καὶ εὐλόγως δύναται νὰ ταχθῇ ὡς πρὸς ταῦτα ἐν ὑποδεστέρῳ θέσει ἐν παραβολῇ πρὸς τὰς χριστιανικὰς κοινωνίας τῆς λοιπῆς Εὐρώπης. Δεῖγμα δὲ τούτου περιφανὲς ὅσῳ καὶ ἀτοπώτατον εἶνε ἡ ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιασμοῦ κατὰ τὰ ἑορτὰς καὶ Κυριακὰς τοῦ

ἐνιαυτοῦ ἀποχὴ μεγάλῃς μερίδος τῆς κοινωνίας λόγῳ ἐργασίας. Ὅ,τι θεωρεῖται παρὰ λαοὺς ἐν πολιτισμῷ προηγμένοις ἀντικρὺς ἀσέβεια πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ διὰ νόμου ἀπηγορεύθη, τοῦτο παρ' ἡμῖν θεωρηθὲν ἐπουσιωδέστατον, ἀφέθη ἐλευθέρως κατὰ τὴν κρίσιν καὶ διάθεσιν ἐκάστου νὰ πράττηται. Παρὰ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ θεωρήθη ἀναγκαιότατον νὰ τηρῇται εὐλαβῶς ἡ τοιαύτη ἐντολὴ τοῦ νὰ ἀφιερῇ πᾶς χριστιανὸς τοῦλάχιστον τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς εἰς προσευχὴν, ἀπεχόμενος ἀπὸ πάσης ἐργασίας καὶ ἀπομακρυνόμενος τῆς πρὸς διασκέδασιν παντοίων κέντρων συναθροίσεως· παρ' ἡμῖν πάντα τὰ κέντρα ταῦτα ἔμειναν ἐλεύθερα νὰ ἐργάζωνται, καὶ ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ Κυριακὰς ἐρίζεται πᾶσα ἀγοραπωλησία καὶ κοινωνικὴ συναλλαγή, συνεργούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς Διοικήσεως Ἀρχῆς ἥτις ὀρίζει τὰς ἡμέρας ταύτας ὡς χρόνον δημοπρασιῶν, πλειστηριασμῶν καὶ λοιπῶν τοιούτων.

Ἡ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ ἀπαγόρευσις τῆς ἡμέρας τῆς Κυριακῆς ὡς ἡμέρας ἐργασίμου εἰς οἰονδήποτε ἐπάγγελμα δὲν ἔχει μόνον λόγον τὴν πρὸς τὴν θρησκείαν εὐλάβειαν, ἀλλὰ πρὸς ταύτην καὶ τὴν σωματικὴν ἀνάπαυσιν, ἀναγκαιοτάτην οὖσαν τῷ ἕκ της καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἐργασίας κεκμηκῶτι ἀνθρώπῳ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἡθικὴν μόρφωσιν αὐτοῦ, τὴν ἀπόσπασιν ἔστω καὶ ἁπλᾶς τῆς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς ιδέας τοῦ νὰ ᾔνε προσκεκολλημένος εἰς τὴν ὕλην καὶ μόνον περὶ ταύτης ἀδιακόπως νὰ φροντίζῃ, καὶ τέλος τὴν ἀπομάκρυσιν μὲν ἀπὸ τῶν διαφόρων κέντρων ἡθοφθέρου διασκέδασεως, ἐν οἷς μετὰ κόπου κτηθέντα καὶ ἅπαντα τὴν ἐβδομάδα χρήματα καταδαπανᾷ, τὴν ἀπέδωσιν δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίν.

Πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὸ πάντων, κύριε Ὑπουργέ, κατακρίνεται τὸ παρ' ἡμῖν κρατοῦν ἀντιχριστιανικὸν καὶ ἀντικαινικὸν τοῦτο ἔθιμον, τῆς ἐν ἡμέρᾳ δηλόν ὅτι Κυριακῇ ἐργασίας. Ἀλλ' ἐνθ' πάντες ἀδημονοῦμεν ἐπὶ

τούτω και ζητούμεν τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπαλλαγὴν, οὐδὲν ἐν τούτοις κατορθοῦται, ἅτε μεγάλου κωλύματος ἐπιπροσθόντος, τῆς ἐμφύτου παρὰ τισι μεγάλῃς κερδοσκοπίας. Ἀποδείξιν δὲ τῶν λεγομένων ἡμῶν φέρομεν τὸδε· οἱ ὑπἄλληλοι τῶν ἐν Ἀθήναις ἐμπορικῶν καταστημάτων συνίστησαν σύλλογον σκοποῦντα μὲν καὶ ἄλλως τὴν ἠθικὴν αὐτῶν βελτίωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιβολὴν εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν τῆς ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀργίας· οὐδὲν ὅμως κατορθώθη ἕνεκα τῆς ἀντιδράσεως τινῶν ἐκ κερδοσκοπίας. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ καὶ ἡμᾶς κοινωνία δὲν δύναται εἰσέτι νὰ κατανόησιν πράγματά τινα, ὧν ἡ εὐκολωτάτη ἐκτέλεσις ἀπομακρύνουσα ἀπὸ τῆς ὕλης φέρει ἐγγύτατα τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὸ Θεῖον καὶ ἀποδίδει αὐτοῖς τὴν πνευματικὴν γαλήνην, ἥς ἀνευ οὐ ἐπὶ τῆς γῆς βίος ἀποβαίνει κολαστήριον, ἐπάναγκας νομίζομεν νὰ λάβῃ πρόνοιαν ἡ Διοικοῦσα Ἀρχή, ἐπιβάλλουσα διὰ νόμου τὴν ἐν ἑορταῖς καὶ Κυριακαῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀργίαν παντὸς ἐπαγγέλματος καὶ δημοσίας ἐργασίας ἢ ἰδιωτικῆς τὴν κατάπαυσιν, κωλύουσα οὕτω νὰ διημερεύουσιν ἐν παντοίοις κέντροις οἱ ἀπὸ κακῆς ἔξεως ἐν αὐτοῖς θαμνίζοντες. Συνιστώντες δὲ τὴν λήψιν τοιαύτης εὐεργετικῆς προνοίας δὲν ἀποβλέπομεν μόνον εἰς τὴν ψυχικὴν ὠφελείαν τοῦ λαοῦ καὶ τὰ ἄλλα ἠθικά δι' αὐτὸν ὠφελήματα, περὶ ὧν ἀνωτέρω εἵπομεν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ διαπαιδαγώγησιν· καθ' ὅσον ὁ πολίτης, ὅστις καὶ ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος διδάσκειται τὸν πρὸς τὰ θεῖα σεβασμὸν εὐπειθέστερος γίνεται εἰς τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος καὶ ὠφελιμώτερος καθίσταται εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸ ἔθνος.

Ὅθεν ἀποδεχόμενοι, κύριε Ὑπουργέ, εὐμενῶς τὴν ἀνωτέρω ἡμῶν πρότασιν ὡς μέλλουσιν νὰ ἐπιδράσῃ ἐπιωφελῶς ἐπὶ τῆς κατ' ἡμᾶς κοινωνίας, πεποιθασμεν, ὅτι θέλετε συντόμως ἐργασθῇ κατ' οἰονδήποτε κρίνεται καταλληλότερον τρόπον ὑπὲρ τῆς πραγματικῆς αὐτῆς ἐπισπώμενοι οὕτω τὰς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους.

† Ὁ Ἀθηναίων ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΠΕΡΙ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ

Περὶ κυριακῆς ἀργίας, περὶ ἧς τόσον εὐγλωττῶς συνηγόρει ἡ ἀνωτέρω ἐγκύκλιος, λαμβάνεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν φροντίς, ὡς εὐχρίστως μνησθένμεν. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός κ. Τριανταφυλλάκος συνέστησεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. Μητροπολίτου, ἵνα γνωμοδοτήσῃ α') ὅ· Ἄν ἡ κυριακὴ ἀργία νομοθετικῶς καθιερωμένη καὶ παρ' ἡμῶν δύναται νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰ ἠθικὰ καὶ ἔθνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τίνα αποτελέσματα θὰ ἔχῃ.

β') Τῆς κυριακῆς ἀργίας καθιερωμένης νομοθετικῶς, τίνα δύναται νὰ διοργανωθῇ καὶ παρ' ἡμῶν, ὅπως καὶ ἐν ἄλλοις ἔθνεσι, μέτρα ὀργιστικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως καὶ ψυχγωγίας τοῦ λαοῦ;

Οὐδεὶς δισταύει νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν χρησιμότητα τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτῆς· ἀλλὰ πάντες ἐκφράζουσι τὴν φόβον μήπως, ὡς πάντοτε, καὶ ἔδη τὰ ἐκ τῆς Πολιτείας μέτρα περιορισθῶσι μέχρι μόνον τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως αὐτῆς. Τὸ παρελθὸν δικαιολογεῖ τοιοῦτον φόβον. Ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἡ περὶ Ἐκκλησιαστικῆς προνοίας τῆς Πολιτείας μέχρι τοῦ σημείου τούτου μόνον ἐφθασεν. Ἐπιτροπαὶ γνωμοδοτήσεως· σχεδὸν νόμων· οὐδὲν πλεόν. Δὲν θὰ συμβῇ καὶ πάλιν τὸ αὐτό;

Εὐτυχῶς ἐν τῇ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐργάζεται, ὡς ἀνώτερος αὐτοῦ ὑπἄλληλος, ἀνὴρ εἰδήμων καὶ συνετός, ὁ διευθυντὴς τῆς Νομικῆς κ. Ἦλ. Λιακόπουλος, ὅστις καὶ πρὸ μηνῶν ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐγκρίτῳ αὐτοῦ περιοδικῷ λαμπρῶν περὶ τῆς κυριακῆς ἀργίας πραγματείαν καὶ ἥδη ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς δύναται μεγάλως νὰ συμβάλῃ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ.

Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός καὶ ἡ ὅλη τοῦ κ. Ζηκὴ κυβερνήσις θὰ ἐνεργήσωσι τὸ ἐξ ἑαυτῶν αἰ' ἔργον, τὴν δυσπιστίαν διασκεδάζοντες. Πρώτη ἡ κυβερνήσις δύναται νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ τῆς κυριακῆς ἀργίας, ὀρίζουσα διὰ βασιλικὸν διατάγματος ἄλλην παρὰ τὴν κυριακὴν ἡμέραν διὰ τὰς δημοπρασίας, τοὺς πλειστηριασμούς, τὰς ἀγοράς, τὰς ἐκλογάς. Ὅν γινῇ ἀνωθεν ἡ καλὴ ἀρχή; Ἀς ἐλπίσωμεν καὶ ὅς εὐχρησόμεν.

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΚΛΗΡΟΥ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Θέλόμεν ἐκκαθάρσιν διουκῆσεως, ἐκκαθάρσιν δικαιοσύνης, ἐκκαθάρσιν ἐκπαιδεύσεως, ἐκκαθάρσιν στρατοῦ. Θὰ ἡμάρτανέ τις ἂν εἴη ἐν ἐξῆτι καὶ κλήρου ἐκκαθάρσιν; Καὶ θὰ εἶχεν ἄδικον ἐὰν αὐτὴν ἐσύσταμεν πρὸ πάσης ἄλλης ἐκκαθαρίσεως;

Τί εἶνε ἡ Ἐκκλησία;

Ἀκούσωμεν τὸν Παῦλον.

Ἦνε ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ, καὶ οὗτος «ἐαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθάρισας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον, τὴν ἐκκλῆσιαν, μὴ ἔχουσαν στίβον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἀμωμος» (Ἐφεσ. ε'. 26—28).

Λέρα λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· οὔτε ρυτίς· οὔτε μωμος· καθαρὰ δὲ ὅλη νὰ ᾖ· ἡνὲν πρέπει, λαμπρὰ, ἐνδόξος, ἁγία.

Τίνες θὰ τὴν καταστήσωσι τοιαύτην;

Μετά Θεόν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, οἱ πρόεστώτες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ λειτουργοὶ αὐτῆς, οἱ διάκονοι αὐτῆς, ὁ κλήρος.

Ἄλλ' ὁ κληρικὸς ἐκεῖνος θὰ καθάρσῃ ὅστις εἶνε αὐτός· καθαρός. Καὶ ἐκεῖνος θὰ ἁγιάσῃ ὅστις εἶνε ὁ ἕως αὐτός.

Ἡ ἀλήθεια αὕτη εἶνε πολὺ ἀπλή καὶ γενικῶς παραδεκτή, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην ἀποδείξεως. Ὅλοι ἀναγνωρίζομεν, μὴδὲ αὐτῶν τῶν ἐπισκόπων ἐξαίρουμένων, ὅτι μὲ κλῆρον καλῆτερον πολὺ διαφορετικῇ, θὰ ἦτο ἡ καθόλου κατάστασις μας καὶ ἡ ὀργιστικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ, καὶ ἡ οἰκογενειακὴ, καὶ ἡ κοινωνικὴ, καὶ αὐτὴ δ' ἀκρίμῃ ἡ πολιτικὴ καὶ ἠθικὴ.

Ἡ δύναμις μεγάλου λερώματος ἢ δυνάμις μεγάλου καθαρισμοῦ, ἰδοὺ τί εἶνε ὁ κλήρος. Ὑπὲρ πάντας ἡμπορεῖ νὰ σώσῃ· ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπολέσῃ ὑπὲρ πάντας.

Νὰ ἀδιαφορήσωμεν λοιπὸν δι' αὐτόν;

Οὐδὲν θὰ ἦτο τοῦτου μωρότερον καὶ ὀλεθριώτερον οὐδέν.

Τῆς πρὸς αὐτὸν ἀδιαφορίας μας ἀποτέλεσμα εἶνε ὅλη ἡ μουντζούρα ἥτις μᾶς σκεπάζει εἰς τὸ παρόν. Ἀδιαφορίαν λοιπὸν ἐὰν προσθέσωμεν, περισσεύει μουντζούρας εἰς τὸν ἑαυτὸν μας θὰ προσθέσωμεν.

Ἐχομεν ἀνάγκην καθαρισμοῦ.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πρὸ παντός νὰ καθαρισθῇ ὁ κλήρος μας.

Τίνες δ' οἱ ὀφείλοντες νὰ ταχθῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐκκαθαρίσεως ταύτης;

Ἰδοὺ οἱ ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὅφείλουσι πρῶτον νὰ μὴ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐν τῷ μέλλοντι εἰσαγωγὴν ἀκαθάρτου τινὸς στοιχείου εἰς τὴν χορείαν τοῦ κλήρου.

Ὅσοι τοῦτο δὲ πράξωσιν, ὅσοι εὐκόλως ἐπιθέτωσι καὶ τοῦ λοιποῦ πρὸς χειροτονίαν τὰς χεῖρας, ἀβασανίστως, ἀνεξέταστως, ἀσυνειδήτως, θέλουσιν ἀποδείξαι ὅτι ἀρέσκονται εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἐκκλησίας, ὅτι εἰτε ἀνίκανοι καὶ νὰ ἐννοήσωσι καὶ τὸ ἔργον τοῦ καθαρισμοῦ τῆς, καὶ τότε ἄλλο ζήτημα προκύπτει ἐπιτακτικώτερον, πῶς νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Ἐκκλησία ἐπισκόπων ἀκαθάρτων, καὶ νὰ εὕρῃ ἐπισκόπους δικαιομένους ἀπὸ τὸν ἱερόν πλῆθον τοῦ καθαρισμοῦ.

Καὶ τὴν κατ' αὐτῶν φωνὴν χρεωστεῖ νὰ ὑψώσῃ πρῶτος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν μετὰ τῶν λοιπῶν Συνοδικῶν, ἔτι δὲ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀρχιερεῖς οἱ κατανοοῦντες καὶ καταδικάζοντες τὸ ἔγκλημα τῆς διαιωνίσεως τῶν ἀκαθάρτων στοιχείων ἐν τῷ ἡμετέρῳ κλήρῳ.

Ἄλλ' ὁ ἀποκλεισμός τῶν στοιχείων τούτων διὰ τὸ μέλλον δὲν ἀρκεῖ.

Ὁ καθαρισμός τοῦ μέλλοντος πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ παρόντος.

Λέραι νέαι νὰ ἐμποδισθοῦν, ἀλλὰ καὶ αἱ ὑπάρχουσαι λέραι νὰ ἐξαφανισθοῦν. Ἰδοὺ πῶς πρέπει πρωτίστως νὰ ἐννοηθῇ καὶ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τοῦ κλήρου μας.

Ἐξηγουμένα μᾶλλον ὠρισμένως.

Ἀρχιερεῖς τινες, καὶ ἐκ τῶν καλητέρων ἔτι, παρεγνώρισαν τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θέσιν των, ἥτοι τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

Ἐθεώρησαν πολὺ διαστραλκτικῶς τὰ πρῶτα, καὶ πολὺ συσταλτικῶς τὰ δευτέρω.

Ἐν ὀνόματι αὐθαρέτου ἐπιεικειᾶς κατεπέτησαν τὴν

ἐκκλησιαστικὴν δικαιοσύνην.

Τί εἶνε δικαίω;

Νόμον ἐφαρμόσταί.

Τί εἶνε κατὰ γνῶμην ἰδίων;

Νομοθέται.

Τί δὲ νομοθετεῖ;

Ὁ προκρούστης ἀπέσπτε τοὺς πέλους τῶν διαβατῶν αὐτοὶ ἀποκόπτουσι τὰς κεφαλὰς τῶν νόμων.

Ἀθῶνουν, τιμωροῦν, συγχωροῦν.

Καθὼς θέλει ἡ θέλησις τῆς Ἐκκλησίας, ἥς εἶνε ἐμμενῆς;

Ὅχι.

Καθὼς ἀρέσκειται νὰ θέλῃ ἡ θέλησις ἡ ἰδικὴ των.

Διὰ τοὺς δικαστὰς τῆς πολιτείας θὰ θεώρουν ὅμοιον τακτικὴν τερατώδη. Διὰ τὸν ἑαυτὸν των τὴν θεωροῦν ἄψογον.

Ἐξ ἀνόμου διαθέσεως;

Τινές.

Ἀλλὰ καὶ τινες ἐκ κακῶς ἐννοουμένης ἐπιεικειᾶς.

Νὰ τιμωρηθῇ ἱερεὺς τις δι' ἀργίας μακροχρονίου;

Τὸ εὐρίσκουν σκληρόν.

Νὰ τιμωρηθῇ διὰ καθαιρέσεως;

Τὸ εὐρίσκουν ἀπάνθρωπον.

Ἀλλὰ προσέξατε καλὰ, Σεβασμιότατοι.

Τίς σὰς κατέστησε δικαστὰς τῶν νόμων, ἐν ὀνόματι τῶν ὁρίων ὑφίστασθε;

Τίς σὰς ἔδωκε τὸ δικαίωμα νὰ ὑβρίζητε τὴν ἐκκλησίαν;

Ἐὰν εἶνε σκληροὶ καὶ ἀπάνθρωποι οἱ νόμοι τῆς, δὲν ἐννοεῖτε τότε ὅτι εἶνε σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωποι αὐτῇ, ἥτις τοὺς ἐθέτισε;

Τὴν θεωρεῖτε τοιαύτην;

Καταγγελάτέ τὴν καὶ παραιτηθῆτε.

Δὲν τὸ κῶμνετε;

Τότε νὰ τὴν σεβασθῆτε.

Θὰ τὴν σεβασθῆτε δὲ πρωτίστως, ἂν σεβασθῆτε τοὺς νόμους αὐτῆς, τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς.

Καὶ διὰ τὸ εἶναι τὰς ἡμέρας πονηράς, καὶ διὰ τὸ εἶναι περισσὰ τὰ ἀπροσέκτως ὑπεισθελόντα εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου στοιχεῖα, μὴ ἐφαρμόσῃτε δικαιοσύνην ἄτεγκτον. Ἐπιεικεῖαν; Ναί· ἀλλὰ μέχρις ἐνός ὅριου. Διότι δὲν δικαιοῦσθε νὰ καταστήσῃτε τὴν ἐπιεικειαν μεγαθύριον, τοῦ ὁποῦ βορὰ νὰ χρησιμεύῃ ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐκκλησία αὐτή.

Πολλοὶ ἱερεῖς δύναται τιμωρούμενοι νὰ ἀντείπωσιν ὅτι ἄδικως τιμωροῦνται, ἐπεὶδὴ αὐτοί, κατὰ τὴν γνωστὴν πείραν καὶ τὴν καθιερωθεῖσαν συνήθειαν, ἐπίστευον ὅτι ὁ κλήρος ἀπολαύει τοῦ προνομίου τοῦ ἀνευθύνου καὶ τῆς ἀτιμωρησίας, ἂν δ' ἐγνώριζον τὸ ἐναντίον, θὰ ἐδίσταζον νὰ περικληθῶσι τὸ ἱερατικὸν ἄξιωμα.

Καὶ γνωρίζω μὲν ὅτι ὁ νόμος δὲν καταργεῖται ἕνεκα τῆς ἐξ ἀδιαφορίας τῶν ὑπευθύνων ἀχρηστίας του· ἀλλ' ἐγὼ δέχομαι ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἱσχυρισμός καθιστᾷ εὐλογον ἐπιεικειάν τινα. Ὅποιαν;

Ἀφῆσατε εἰς τοὺς ἱερεῖς σας εἴ τι ἐπταίσαν εἰς τὸ παρελθόν, ἐκτὸς ἂν εἶνε ἐκ τῶν θανασίμων. Ἵπομνήσατε ὅμως εἰς αὐτοὺς ἐγγράφως καὶ καταστήσατε φανερόν καὶ διὰ ζωῆς ὅτι

του λοιπού πᾶσα παρεκτροπή των θέλει τιμωρηθῇ σύμφωνα μὲ τὸς ἐκκλησιαστικούς κανόνες.

Καὶ ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ τοὺς ἀγνοῶσιν, ἀνατυπώσατε ἐκ τοῦ Μητροπολίτου ὁ, τι ἀφορρᾷ τοὺς κληρικούς μαζὶ μὲ τὰς σχετικὰς ἐφημερίδας Νικοδόμου τοῦ Ἀγιορείτου, καὶ ἀποστείλατέ το εἰς κάθε κληρικὸν τῆς περιφέρειας σας, ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος ἄς φροντίσῃ περὶ ἀποστολῆς τοῦ ἐντύπου τούτου καὶ εἰς ὅλους τοὺς κληρικούς τῶν χηρευουσῶν Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Ἐπισκοπῶν.

Καὶ εἰπετα·

Ἐπειτα ἐφαρμόσατε δικαιοσύνην.

Καὶ μέχρι καθιέρωσας·

Διὰ τὸ ὅτι ἀπαιτήσατε αὐτὴν παρὰ τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ἡ δικαιοσύνη εἶνε δόκιμος ἡ δικαιοσύνη.

Μερικὴ κατάλυσις εἶνε τοῦ ὅλου κατάλυσις.

Ἡ πολιτεία ἐπιβάλλει ποινὴν εἰρκῆς, ποινὴν προσκαίρων δεσμών, ποινὴν ἱσθίων δεσμών, ποινὴν θανάτου.

Ἡ Ἐκκλησία θὰ διατάξῃ νὰ ἐπιβάλλῃ καθήκοντα·

Ἄλλ' ἀκούω φωνὴν τινὰ ἡ ὅποια κἀνὶ θέλει ν' ἀντιτάξῃ.

Περὶ τίνος. Τὸ γνωρίζω ἐκ τῶν προτέρων.

Θέλει νὰ εἴπῃ· «καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ κλήρου τότε; Καὶ ἡ εὐκοινοῦνία τοῦ ἱερέως;»

Θέλωμεν ἴδει εἰς προσεχῆς ἄρθρον τὴν ἀξίαν τῶν ἐνοστάσεων τούτων.

Μ. Ι. Γαλανός.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΧΡΗΣΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Γενικὴ εἶνε ἡ ὁμολογία ὅτι ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς νοσοῦμεν καὶ ὅτι ἡ νόσος, κακοήθῃ λαβοῦσα χαρακτήρα, ἀπειλεῖ νὰ νεκρώσῃ πᾶν αἶσθημα χριστιανικόν, πᾶν φρόνημα Ἑλληνικόν, πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀρετὴν φυσικῶς δυνατήν. Συνομολογῶ καὶ ἐγὼ ὅτι δὲν ἔχουσιν ἄδικον οἱ οὗτοι κλονέτες τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ ἡμῶν πράγματα καὶ ὅτι, ἂν ἐξακολουθῶμεν νὰ βλῶντες, ὅπως ἤδη βλῶμεν, πολλὴ ταχέως σχετικῶς θὰ φθάσωμεν εἰς ἀδοξον τέλος, ὅπερ θὰ εἶνε ὁ στέφανος τῶν ἐξ ἐνόχου προθέσεως ἡ ἐξ ἐνόχου ἀμελείας καὶ ἀδιαφορίας ἀνομιμάτων μας.

Ἄλλ' ἀκριβῶς κατὰ τὰ βαρὺ νοσήματα ἐνδείκνυται ἀρραστήρια ἐπιστημονικὴ θεραπεία καὶ κατ' αὐτὰ ἐμφανίζεται ἡ ἱκανότης τοῦ ἱατροῦ καὶ ἐκτιμᾶται αὐτὴ καὶ ἀναγνωρίζεται ὡς σωπιδίος καὶ προκαλεῖ τὴν εὐλογίαν καὶ εὐγνωμοσύνην τοῦ πάσχοντος καὶ τὴν χάριν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων αὐτοῦ.

Ἰατρός λοιπὸν ζητεῖται πρὸς ἐπιστημονικὴν θεραπείαν τῆς νόσου, ὅφ' ἥ εἶνε ἡ Ἑλλάς κατεληγμένη, καὶ ἱατρός ἐμπνέων διὰ τῆς ἱκανότητός του ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἀσθενῆ, τοῦ ὁποίου θὰ ἀναλάβῃ τὴν θεραπείαν. Ἄλλ' ἱατρός τοιοῦτος μὲ τὸ ἀπαιτούμενον ἐπιστημονικὸν κύρος καὶ μὲ τὴν πρέπουσαν χειρουργικὴν ἱκανότητα, ἥτις εἶνε ἀπαραίτητος πρὸς ἀποκαρπὴν τῶν αἰσθητικῶν μελῶν τοῦ κοινωνικοῦ σώματος καὶ πρὸς εὐχερἔστεραν αὐτῶν ἀνάπλαισιν, ἱατρός τοιοῦτος οὐδαμῶς φαίνεται, ὡς ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἀναδείκνυται σήμερον εἰς τοιοῦτος, τί ἡδύνατο

νὰ κἀμῃ ἄνευ βοήθων ἀναλόγου ἱκανότητος; Αἱ διαφοροὶ δὲ ἄλλοι καὶ τὰ διὰφορα ἐμπλαστὰ καὶ καταπλάσματα, αἵτινα ἐπέβησαν ἐπὶ τοῦ πολυγρονίου ἀσθενοῦς εἰς μίχρην τοῦδε θεραπείαν αὐτόν, οὐ μόνον οὐδὲν ἀνεχαίτισαν ἀλλὰ καὶ ἐπεδείκνυσαν τὴν νόσον.

Εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις, εἶνε γνωστὸν ἐκ τῆς καθημερινῆς παρατηρήσεως, ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀρρώστου, χωρὶς νὰ δεῖξωσι τὴν θύραν εἰς τοὺς θεράποντας ἱατροὺς, δὲν παύουσιν, ἴσως οὐχὶ ἀδίκως, ἀπὸ τοῦ νὰ ζητῶσι καὶ ἀλλὰχθῶν—δηλαδὴ οὐχὶ ἐκ πτυχιούχων ἀλλὰ ἐξ ἐμπειρικῶν ἱατρῶν—συμβουλὰς καὶ φάρμακα πειρώμενοι παντὶ μέσῳ καὶ παντὶ κόπῳ καὶ πάσῃ δαπάνῃ νὰ ἀρπάσωσι τὸν ἀσθενῆ ἀπὸ τοῦ Ἄδου τὸ στόμα. Διὰ τοιαύτης τινὸς ἀγωγῆς καὶ ἐνεργείας ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις τοῦ ποθομένου, ἔτοιμοθάνατοι δὲ ἀσθενεῖς ἀπεδόθησαν πλήρεις υγίαιας εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς εὐκοινοῦνίας των.

Τὸ κακόν τις λοιπὸν νόσημα τοῦ ἐθνικοῦ σώματος προχωρεῖ. Ἐπίσημος ἱατρικὴ ἱκανότης οὐδαμῶς φαίνεται. Θὰ σταυρώσωμεν μακαρίως τὰς χεῖρας ἐτοιμάζοντες τὸ νεκρικὸν σάβανον; Θὰ ἀφήσωμεν τὸ νόσημα ὅπως διόλου ἀπολέμνηται; Καὶ αὐτὸς ὁ Ἄδης τότε, ὅς ἐστι καὶ ἂν εἶνε, ὁ ὁποῖος ἐκ τοῦ θανάτου τούτου, θὰ ὠφεληθῇ, καὶ αὐτοὶ οἱ γέγοντες καὶ αὐτοὶ οἱ φίλοι ἡμῶν, θὰ μῆς μουτζώσωσιν διὰ τὴν ἀδράνειαν, διὰ τὴν ἀμελείαν, διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τὴν παγεράν, τὴν ὅποian ἐδείξαμεν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ νοσήματος τοῦ μεγάλου ἀσθενοῦς, τοῦ ἔθνους.

Εἰς ἐνεργείαν λοιπὸν καὶ τὰ ἐμπειρικὰ φάρμακα, ἀφ' οὗ τὰ πᾶν ἐπιστημονικὸν μόνον, διὰ πολλοὺς λόγους, δεκνύονται ἀνίσχυρα, εἰς ἐνεργείαν καὶ πᾶν ἄλλο μέσον δυνάμενον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποφυγὴν τοῦ πλήρους ἐθνικοῦ διέθνου.

Ὡς ἐμπειρικὸς λοιπὸν ἱατρός τῶν κοινωνικῶν νοσημάτων θὰ προτείνω καὶ ἐγὼ, αὐτοκλήτως ὅπως, τὴν ἐφαρμογὴν θεραπευτικοῦ μέτρου, ὅπερ κατ' ἐμὴν γνώμην δύναται νὰ ἀναχαίτῃ τὴν πρόοδον τοῦ κακοῦ, σὺν τῇ χάριτι δὲ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σχετικῶς τελείαν ἀνθρώπων τοῦ ἔθνους καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπικειμένου καταποντισμοῦ.

Εἶνε γνωστὸν πλέον καὶ πανθωμολογούμενον ὅτι τὸ παράδειγμα τῶν ἀνωτέρων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἐν τῇ οἴκῳ μεγάλῃ ἀσχεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ἔξεως καὶ τοῦ χαρακτήρος τῶν κατωτέρων· ὅτι ἡ συμπεριφορὰ καὶ ὁ τρόπος τοῦ πολιτεύεσθαι τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ ἀσχεῖ μεγάλῃ ἐπίσης ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ὑφισταμένων ἐν γένει· ὅτι ὁ τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος βίος τῶν ἀρχιερέων ἀσχεῖ ὡσαύτως ἐπιρροὴν μεγίστην ἀμέσως μὲν ἐφ' ὧν τῶν ἀτόμων μίας κοινωνίας, ἀμεσώτερον δὲ ἐπὶ τῶν ἐρέων· ὅτι ὁ ἡθικός ἢ ἀνῆθικός βίος καὶ ὁ τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος χαρακτήρ τῶν διδασκάλων ἀσχεῖ τὴν μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἡθικῆς διαπλάσεως καὶ τοῦ χαρακτήρος τῶν ἐπιδάσκων μαθητῶν· ὅτι ἐν γένει ἡ ἀρετὴ ἢ ἡ κακία τῶν προεσταμένων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐν τῇ οἰκογενείᾳ δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸν βίον τῶν ὑφισταμένων καὶ τῶν νεωτέρων.

Φυγὸς λοιπὸν φανερὸν ὅτι, ἵνα εὐδαμονῇ ἐν κράτος, πρέπει

νὰ ἔχῃ ἀναδιόρθωσιν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν δημοσίων θέσεων καὶ ἀξιωματικῶν τοὺς χρηστοτέρους καὶ ἡθικωτέρους τῶν πολιτῶν του. Ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἀκολουθεῖ τὸν κανὸνα τοῦτον; Ἡ κακοδαίμονία του μαρτυρεῖ ὅτι ἀουστῶς τὸν παραβαίνει. Χρηστὸς λοιπὸν καὶ ἡθικός καὶ ἐνάρετος ἄρχων ἢ ὑπάλληλος ὅς ἐστι δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι; Δὲν τολμῶ νὰ τὸ ἀρνήθω, διότι πιστεύω—καὶ πολλὰκις τὸ βλέπω—ὅτι ἐν μέσῳ ὅλης αὐτῆς τῆς σαπίλας ὑπάρχουσι καὶ ἄρχοντες καὶ ὑπάλληλοι τίμιοι καὶ χρηστοὶ καὶ τοῦ καθήκοντος ἐρασταί. Εἶνε ὅμως ὀλίγοι καὶ τοὺς πνίγουσιν οἱ πολλοί, διότι τὸ κακὸν ἔχει πάντοτε περισσοτέρους φίλους ἢ τὸ ἀγαθόν.

Ἐκ τῶν δημοσίων λοιπὸν ἐν γένει ὑπαλλήλων οἱ πολλοὶ δὲν εἶνε χρηστοί, δὲν εἶνε τίμιοι, δὲν ἐκπληροῦσι προσήκοντος τὸ καθήκον των, δὲν βλέπουσιν εἰς τὴν θέσιν ἢ εἰς τὸ ἀξίωμα, εἰς τὸ ὅποιον ἀναθιθέζονται, ἄλλο τι παρὰ μόνον τὸν μισθόν, τὰς τιμὰς καὶ τοὺς ἐκ καταχρήσεων καὶ παρανομιῶν καὶ ἀπυνειδήτων καὶ ἀτιμῶν ἀπροβλεπτους πόρους, τοὺς ὁποίους ἐπὶ τὸ εὐφρόντερον ἄλλ' ἀναιδέστερον καλοῦσι τυχερά.

Πρέπει λοιπὸν νὰ πυκνωθῶσιν αἱ τάξεις τῶν τιμῶν καὶ χρηστῶν καὶ εὐσυνειδήτων λειτουργῶν τῶν δημοσίων θέσεων καὶ τῶν διαφόρων ἀξιωματικῶν. Πῶθεν δὲ θὰ ληθῶσι τὰ χρηστὰ ἐκεῖνα πρόσωπα, τὰ ὅποια θὰ ταχθῶσι παρὰ τὸ πλεονόν των ἥδη φίλων τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος δημοσίων ἀρχόντων καὶ θὰ συνεργασθῶσι πρὸς ἡθικὴν ἀναμόρφωσιν καὶ ἀνάπλαισιν τοῦ ἔθνους; Εὐτυχῶς, ὅπως ἐν μέσῳ τῆς ἱκανῶς μεγάλης διαφθορᾶς, ἥτις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐν ταῖς πράγμασιν, ἀπαντῶμεν καὶ ἄρχοντας καὶ ὑπαλλήλους εὐδίκως ἐκπληροῦντας τὸ καθήκον αὐτῶν, οὕτω καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἰδιωτῶν πολλοὺς ἀπαντῶμεν τοὺς χρηστοὺς πολίτας, οἱ ὁποῖοι πονοῦσιν ἐκ καρδίας καὶ θλίβονται διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασιν, εἰς ἣν περιέστησαν τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν πράγματα, τὰ τε ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ, καὶ οἱ ὁποῖοι μὲ θλίβει τὴν γενικῶς ἐπικρατοῦσαν ἀπογοητεύσιν καὶ ἀδιαφορίαν καὶ ψυχρότητα καὶ, ἔστιν ὅτε, καὶ ἐγκληματικότητά, δὲν παύουσι, κατὰ παντοίαν ἀγωνιζόμενοι πρὸς κομμάτων, νὰ ἐκπληρώσιν, ἰδιώται αὐτοὶ, τὰ ποικίλα καθήκοντα των καὶ ἄλλους εἰς τοῦτο νὰ παρακινῶσιν. Αἱ προσπάθειαι των μένουσι δυστυχῶς ἄκαρποι, πολλάκις δὲ καὶ χλευάζονται οὗτοι καὶ σκώπτονται καὶ κατεργάζονται ὑπὸ τῶν πολλῶν διὰ τὴν χρηστότητά των καὶ τὴν ἀρετήν των· συμβαίνει δὲ τοῦτο διότι ἐκ θέσεως ἰδιωτικῆς καὶ χρηστῆς ἐνεργείας μεμονωμένης δὲν πηγάζει κύρος δυνάμενον νὰ ἐπηρεάσῃ τοὺς πολλοὺς. Οἱ πολλοὶ δὲ οὗτοι προσέχουσι μᾶλλον εἰς τὸ τί φρονεῖ καὶ πῶς φέρεται ὁ ἄνθρωπος τοῦ δημοσίου καὶ τῶν δῆμων καὶ ἀπαρχιῶν ὁ ἐκλεκτός, ὁ πολλάκις ἀσεβὴς καὶ ἀνῆθικός, παρὰ εἰς τὸ τί λέγει καὶ πράττει ὁ ἡθικός καὶ ἐνάρετος ἰδιώτης.

Οἱ χρηστοὶ λοιπὸν πολλοὶ, ἀφροῦ ἄλλως μοχλοῦσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ· ἵνα ἐκπληρώσι τὰ αὐτῶν καθήκοντα χωρὶς τὸ παράδειγμα των τοῦτο, τὸ καλόν, νὰ γίνεταί μίμητον ὑπὸ τῶν πολλῶν—μένει ἄρα μεμονωμένον—πρέπει νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι, ἵνα δοθῇ προσοχὴ εἰς τὴν ἀξιωματικὴν αὐτῶν ἐκπαίδειαν καὶ ἵνα οἱ ἐν τῇ τιμῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ μόχθοι

των λάθωσιν ἀξίαν καὶ κύρος πρὸς ἐπηρεασμὸν καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἵνα μὴ θεωρῶνται ὡς προσωποποιήσις μωρίας καὶ ἀρχαϊκῆς ὑποθετοδραματικῆς, πρέπει, λέγω, νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι τοῖς ἐπιβάλλεται καὶ ἐν ἀόκμῃ ὑψίστων καθήκον· νὰ πείσωσιν μὲ τὰ μούτρα εἰς τὴν κατάληψιν τῶν δημοσίων θέσεων, ἵνα ἐκ τοῦ ὕψους ἐκείνου ἐπιβάλλωσι καὶ καταστήσωσι σεβαστὰς τὰς ἡθικὰς αὐτῶν ἀρχάς, αἵτινες εἶνε ἀρχαὶ τῶν ὅς μεγάλων κωδίκων, αἵτινες μᾶς διέπουν, τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος.

Ἀναλόγως λοιπὸν τῆς ἀξίας καὶ τῶν προσόντων, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦσιν οἱ πολιτικοὶ νόμοι, οἱ χρηστοὶ πολῖται ὀφείλουσιν, ἂν πράγματι πονῶσι τὸ δούρειον τοῦτο ἔθνος, νὰ ἐπιδοῦνται παντὶ κόπῳ καὶ πάσῃ θυσίᾳ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς δημοσίας θέσεις καὶ ἀνέλθωσιν εἰς ἀξιώματα μὲ μόνον τὸν εὐγενῆ σκοπὸν νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἡθικὴν ἀναγέννησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἀς ἀποθέσωσι κατὰ μέρος τὴν δεξιάν, ἡ ὅποια συνήθως κατέχει τοὺς τοιοῦτους, ἄς παύσωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ κρύπτονται εἰς τὰ βόθρα τοῦ οἴκου των, ὡς ὁ κογίλλας εἰς τὸ κέλυφος του, ἄς μὴ συλλογιθῶσι τὰς θυσίας τῶν ἀναπαύσεων καὶ τοὺς κόπους, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ὑποβλήθωσιν, ἄς προέλθωσιν εἰς τὸ μέσον, ἄς δεῖξωσιν ὅτι πράγματι πονοῦσι διὰ τὸ ἔθνος, ἄς ζητήσωσι συνδρομὴν καὶ ἄς εἶνε βέβαιαι ὅτι δὲν θὰ μένωσι μόνον ἐν τῷ νέφει ἀγῶνι, ὅτι καὶ ἄλλα χρηστὰ στοιχεῖα θὰ ταχθῶσι περὶ αὐτοὺς. Μόνον νὰ μὴ εἶνε ἀψίκοροι. Νὰ μὴ ἀπογοητευθῶσι, νὰ μὴ ἀποδιδίχασι εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης ἀποπειρᾶς· νὰ ἐπιμεινωσι, νὰ ἐνκατερῶσιν ἐν τῇ ἀγῶνι διὰ τὴν ἀσφαλισμὸν καὶ νὰ στεφανώσωσι τὴν πατρίδα μὲ τῆς ἡθικῆς δόξης τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Οἱ χρηστοὶ λοιπὸν καὶ ἡθικοὶ καὶ φιλόδοξοι ἰδιῶται νὰ περιβλήθωσι τὸ ἱερὸν σῆμα τοῦ κληρικοῦ μὲ νέον πνεῦμα, τὸ πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς ἀναγεννήσεως.

Οἱ κατώτεροι κληρικοὶ, οἱ χρηστοὶ καὶ ἱκανοί, νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν ἐπισκοπικὴν μίτραν καὶ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον, ἵνα ἀπὸ τοῦ ἡθικοῦ ὕψους τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου ποιμαίνωσιν, ὡς ἀληθεῖς καὶ γνήσιοι καὶ οὐχὶ ὡς μισθωτοὶ ποιμένες, τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ χρηστοὶ καὶ φιλόδοξοι δικηγόροι νὰ ἐπιζητήσωσι τὰ εἰσηνοδικεῖα καὶ δικαστικὰ καὶ εἰσαγγελικὰ ἀξιώματα, ἵνα ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ἐκείνης ἑδρας τῆς δικαιοσύνης ἀποπέμωσι τὸ δίκαιον κατὰ τὴν πεφωτισμένην καὶ εὐσυνείδητον αὐτῶν ἀντίληψιν καὶ κρίσιν, καθιστῶσι δὲ οὕτω σεβαστοὺς τοὺς νόμους εἰς τοὺς πολίτας, αὐτοὶ πρῶτοι σεβόμενοι αὐτούς.

Οἱ χρηστοὶ ἀξιωματικοὶ, οἱ φίλοι τῆς τάξεως καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀμεταληψίας, οἱ ἐρασταὶ τῆς εὐνομίας, νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν κατὰ τὴν τῶν ἀστυνομικῶν θέσεων, ἵνα ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἑδρας φυλάξωσιν ἀθίκτον τὴν περιουσίαν, ἀπρόσβλητον τὴν ζωὴν, ἀνηλιδωτὸν τὴν τιμὴν τοῦ πολίτου.

Οἱ φιλόνομοι καὶ φιλάγαθοι καὶ φιλοπάτριδες ἰδιῶται οἱ ἔργω καὶ οὐχὶ λόγῳ τίμιοι καὶ εὐλακεῖς πολῖται νὰ ἐναρμόζωσιν ἐνεργώτερον καὶ εὐπαρησιαστώτερον τὰ πολιτικὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψωσιν εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν ἀρχόντων, οἱ ὅποιοι ἀπεδείχθησαν λυμεῖνες καὶ

ἄρπαγες καὶ ἀπαταῖνες καὶ διασπαθισαὶ καὶ διαφθοραὶ τοῦ δικικοῦ καὶ τοῦ ἡθικοῦ θεσμοῦ τῆς χώρας, νὰ μὴ ἐπιτρέψωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν περαιτέρω παραμονὴν εἰς τὰ αἰρετὰ ἀξιώματα, ἀλλὰ συνασπίζωμενοι καὶ συνεργάζωμενοι εὐλαμπῶς καὶ εὐσυνειδήτως ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους νὰ ἀνασθίσωσιν εἰς αὐτὰ τοὺς σχετικῶς ἡθικωτέρους καὶ χρηστοτέρους πολίτας, τοὺς ὁποίους ἡ ἐξελίξις τοῦ χρόνου βαθυτέρῳ θὰ τελειοποιήσῃ καὶ θὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ἀληθεῖς πολιτικούς ποιμένας καὶ ἡθικούς διδασκάλους τοῦ λαοῦ.

Ἐν Πύργῳ.

Πέτρος Πετρόπουλος
Ιατρός

ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ι'.

ΧΑΡΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΗΝ

α. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

Ἐρμηνεία

Ὅπως χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν σὲς οἱ μαθηταί μου, οἱ ὅποιοι θὰ ὑπομείνητε χάριν ἐμοῦ τοὺς ἐξευτελισμούς καὶ τὰς καταδιώξεις, τὰς ὕβρεις καὶ τὰς συκοφαντίας, διότι ἡ διὰ τὴν ὑπομονὴν σας αὐτὴν ἀμοιβὴ θὰ εἴναι πολλή καὶ ἀξία ἐκείνων, τὰ ὅποια θὰ ὑπομείνητε. — Ἀντὶ τῶν ἐξευτελισμῶν σὰς περιμένει ἕξωτος τιμὴ παντοτεινὴ· ἀντὶ τῶν καταδιώξεων σὰς περιμένει τὸ δικαίωμα, τὸ ὅποion θὰ λάβητε, νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ καθήμενοι ἐπὶ δώδεκα θρόνων τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζώντας καὶ νεκρούς. Ἀντὶ τῶν πικριῶν, τὰς ὁποίας θὰ σὰς προξενήσουν αἱ ἐναντίον σας δεινὰ συκοφαντίαι καὶ διαβολαί, σὰς περιμένει ψυχικὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις παντοτεινὴ καὶ αἰώνιος, διότι ἐξέχουσιν καὶ περιβλεπτον θέσιν θὰ λάβητε ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, ὅπου ἡ ἀτελεύτητος μακαριότης καὶ ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία. Παρὰ δὲ τῆς ἐπὶ γῆς στρατευομένης καὶ ἐν οὐρανῷ θριαμβουλοῦσης ἐκκλησίας μου τιμὴν καὶ δόξαν θὰ ἀπολαμβάνετε. Διότι εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ πίστιν σας καὶ τὴν ἐν τῇ πίστει ταύτης χάριν καὶ δύναμίν μου, ἡ ὁποία θὰ ὑπάργῃ πάντοτε εἰς τὴν ψυχὴν σας, εἰς ταῦτα θὰ ὀφείληται ἡ νίκη, τὴν ὁποίαν θὰ νικήσῃτε κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης ἀγῶνά σας. Πρῶτον εἰς σὰς καὶ εἶτα εἰς τοὺς ἀξίους διαδόχους σας, οἱ ὅποιοι θὰ ἀποδείχῃτε τέκνα τοῦ φωτός καὶ υἱοὶ τῆς χάριτος, θὰ ὀφείληται ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου τῆς ἁμαρτίας. Διότι πρῶτοι σὲς θὰ καταδιωγθῇτε καὶ θὰ οὐσιασθῇτε διὰ τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου, ὅπως προτίτερα ἀπὸ σὰς χάριν τοῦ προφητικοῦ κληρύματος, διὰ τὸ αὐτὸ ἔργον τῆς σωτηρίας κατεδιώχθησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν οἱ ἄγιοι προφῆται, οἱ ὅποιοι κατ' ἐμπνευσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐλάλησαν περὶ τῆς ἐλευσεώς μου καὶ

διδάσκοντες μετάνοιαν καὶ δικαιοσύνην κατεδιώχθησαν καὶ ἀθανατώθησαν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ζώντων Ἰουδαίων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Α. Ζ. Διαληγμαῖ ἐξεδόθη πραγματεία τοῦ γραμματέως τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου Ἀρχιμ. Τιμοθ. Ἀναστασίου περὶ εὐτυχίας τῆς Ἑλληνίδος κόρης, ἀπαγγελθεῖσα πρότερον εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Τμήμα. Ἡ πραγματεία αὕτη συντεταγμένη μετὰ πολλῆς ἐμβριθείας καὶ ψυχολογικῆς ὁξυδερκείας ἐξεδόθη δαπάναις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ζαννείου νοσηκομείου κ. Σ. Κουρῆ καὶ πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν πεντήκοντα πρὸς ὄφελος τῆς «Ἀναπλάσεως». Συνιστῶμεν αὐτὴν εἰς πάντας τοὺς οἰκογενειάρχας καὶ τὰ κοράσια διότι ὁ τρόπος καθ' ὃν διεξάγεται τὸ ζήτημα οὐ μόνον λίαν ἐπαγωγὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐμπνέει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀναγνώσκοντος σκέψεις, αἵτινες ἀδύνατον νὰ ἀποβῶσι καθ' ὁλοκλήρην ἄκαρποι.

Ἡ διευθύνουσα τὴν πατριαρχικὴν «Ἐκκλησιαστικὴν Ἀλήθειαν» ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ εἰς σχῆμα 8ον μικρὸν τὴν Κοινὴν Διαθήκην καὶ ἀντὶ ἐλαχίστου τιμήματος διαθέσῃ ταύτην εἰς τὸ ὀρόδοξον δημόσιον. Διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ταύτην παρηγγέλλθησαν εἰς Εὐρώπην τὰ ἀναγκαζοῦντα στοιχεῖα.

Πολύτιμον κεμήλιον, τὸ εὐαγγέλιον Ἰωάννου τοῦ Καλυβτίτου ἐκδόθη ἐξ Ἀγίου Ὁρους. Ἡ ἐν Καραϊῶν κοινότης ἐπιληφθεῖσα τῆς ἐρευνῆς πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δραστοῦ τῆς κλοπῆς συνέστησεν ἐπιτροπὴν, ἥτις ἐξετάζει κατ' ἰδίαν τοὺς υποτιθεμένους ἐνόχους. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνεδριάζει ἐν τῷ οἰκῇματι τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ἐφησυχάζοντος πρώην Μητροπολίτου Καρπάθου κ. Νεῖλου.

Ἐν Πειραιεὶ ἤρξατο ἐκδιδομένην περιοδικὴν ὁρμηκευτικοκοινωνικὴν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐλπίς» με διευθυντὴν τὸν κ. Ἀθ. Δ. Πάλλην. Καίτοι τετρασέλιδον καὶ μικροῦ σχήματος περιέχει ὅμως ὅλην ποικίλην καὶ ἐμπνέεται ὑπὸ θερμοῦ ὁρμηκευτικοῦ ζήλου. Βυχόμεθα αὐτῇ εὐδοκίμῃσιν πρὸς πολλαπλασιασμόν τῶν ἐργασιῶν τοῦ θεοῦ λόγῳ ἐν μέσῳ λαοῦ, ὅστις δυστυχῶς ἐξέτρεπται πολὺ τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

Ὁ ἐν Ἀργεὶ σχολάρχης κ. Χρῆστος Παπαϊωαννίδης, ὁ καὶ ἑκαστον Σάββατον ἐρμηνεύων τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου καὶ ἑλλην. Σχολείου, ἤρξατο ἀπὸ τινος τῶν Λαϊκῶν αὐτοῦ ὀφειλῶν ἐν τῷ Συλλόγῳ «Δανυφ», οὗτος τυγχάνει πρόεδρος.

Ἐν τῷ ἐν Πύργῳ Τμήματι τῆς «Ἀναπλάσεως» ὁ ἱατρός κ. Πέτρος Πετρόπουλος ἀπὸ τῆς 29 παρελθόντος μηνὸς ἔκαμιν ἐναρξιν τοῦ μαθήματος τῆς καθηκοντολογίας.

Τινὲς τῶν μελῶν τῆς Ἐφορᾶς τῆς διευθυνούσης τὴν ἐν Πάτραις Σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν καὶ διατελούσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Γεροθέου κατήγγελλον ὅτι αὐτὸν ὅτι ἀνέκον εἰς τὴν μασονικὴν Ἐταιρίαν καὶ ὅτι ἐνέργουν προσηλυτισμὸν μετὰ τῶν διδασκάλων τῆς Σχολῆς. Τοῦτου ἐνεκα οἱ Χριστιανοὶ ἐκαναθελίζοντο καὶ ἐξήτουν παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου νὰ ἄρῃ τὸ σκάνδαλον. Οὗτος

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 20 Δεκεμβρίου 1898

Τὰ τῆς αὐρῆς Κυριακῆς ἀναγνώσματα βλέπε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Ἐνταῦθα ἀρμολογεῖται τὰ τῆς μεθεομένης, ὅπως περιέχονται ἐγκλίρας εἰς χεῖρας πάντων.

Κείμενον

9 Ἀδελφοί, πιστεῖτε παρόλῃς Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλοις, ἐν σκηναῖς κατοικήσατε, μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς 10 Ἐξείλετο γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ ἐργασίαν ἔχουσιν πόλιν, ἥς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός 32 Καὶ τί ἐστὶ λόγος; ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθά, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν 33 οἱ δὲ πίστει κατηγωνίσαντο βασιλείας, ἐργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν 34 Ἐφραξάν στήματα λεόντων, ἐδύσαν δύναντι πορεύεσθαι, ἐφύγον στόματα μυχίρας, ἐνεδυναμώθησαν ὑπὸ ἀσθενείας ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, περικύβητες ἔκλιναν ἄλλοις, 35 Ἐλθόν γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσέβλεπον τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσι 36 Ἐτεροὶ δὲ ἐρπαυμένων καὶ μαστῖγων πέτρῳ ἔλαβον, ἐπὶ δὲ ὀφθαλμοῖς καὶ φυλακῇ 37 Ἐλπίσαν, ἐπείσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μυχίρας ἀπέθανον, περὶ ἧλον ἐν μνημοῖς, ἐν αἰαῖς δερμασιν, ὑπερβύμενοι, ὁλόβημενοι, κκχοχόμενοι, (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) 38 ἐν ἐρμῇ πλανώμενοι καὶ ὅρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπταῖς τῆς γῆς 39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρήσαντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκοίμισαν τὴν ἐπαγγελίαν, 40 τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττονος τι προβλεψάμενοι, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν. (Ἐβρ. ια' 9 καὶ 10, εἶτα 32—40.)

Ἐρμηνευτικὴ παράφρασις.

9 Ἀδελφοί, ἐνεκα τῆς πίστεως τοῦ ὁ Ἀβραὰμ ἔζησεν ὡς πάροικος εἰς τὴν Παλαιστίνην, εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν ὑπελάμβανε εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ ὁ Θεός, καὶ ἔζησεν εἰς αὐτὴν ὡς ἐξέστην καὶ μὴ ἀνήκουσαν εἰς αὐτὸν, κατοικήσας εἰς σκηνάς, μετὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τὸν ἐγγονὸν τοῦ Ἰακώβ, οἵτινες ὡς καὶ αὐτὸς ἦσαν τῆς αὐτῆς θείας ὑποσχέσεως κληρονόμοι. 10 Κατόψεσθε δὲ ὡς ἔσος καὶ πάροικος εἰς σκηνάς, διότι ἐνεκα τῆς πίστεως τοῦ περιμένει νὰ γίνῃ κληρονόμος τῆς στερῆς καὶ ἀπώτου πόλεως, ἡ ὁποία ἔχει ὑμεῖς τὸν Χριστὸν καὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς προφῆτας αὐτοῦ, καὶ τῆς ὁποίας τεχνίτης καὶ οἰκοδόμος εἶναι αὐτὸς ὁ Θεός, καὶ ὁμι ἀνθρώπων χεῖρας. 32 Καὶ ποῦ νὰ λέγα τὰ καθήκοντα περὶ πάντων τῶν διασῶντων ἀνθρώπων ὅσοι ἔλαβον τῆς πίστεως τὴν ἀντίστοιχον ἐν μέσῳ, μωρίων δεινῶν ἢ ἐμ. γαλούργησαν; Διότι δὲν θὰ με ἀρκέσῃ ὁ χρόνος, ἐν ἐξακολουθίᾳ νὰ διηγώμην περὶ τοῦ Γεδών, καὶ περὶ τοῦ Βαράκ καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθά, καὶ περὶ τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, καὶ περὶ πάντων τῶν ἄλλων ὅσοι ἀνεδείχθησαν διὰ τὴν πίστιν των. 33 Ἐνεκα τῆς πίστεως των ἄλλοι ἐκ τούτων κατενίκησαν βασιλείας, ὡς ὁ Ἰασὺς τοῦ Ναυῆ, καὶ πολλοὶ κρεῖται καὶ βασιλεῖς. Ἐνεκα τῆς πίστεως των ἄλλοι ἀπένεμαν δικαιοσύνην εἰς τὸν λαόν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Δεβώρα. Ἐνεκα τῆς πίστεως των ἄλλοι, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Σαμουὴλ Ἄννα καὶ σύζυγος τοῦ Ἰλκὰν καὶ ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν, εἶδον ἐκπληρωθεῖσας τὰς εἰς αὐτοὺς δοθείσας ὑποσχέσεις. 34 Ἐνεκα τῆς πίστεως τοῦ ὁ Δανιὴλ ἐσφάξε στήματα λεόντων. Ἐνεκα τῆς πίστεως των οἱ κρεῖται παῖδες ἐδύσαν τὴν δύναμιν τοῦ πορεύεσθαι, ὡς οἱ στερῶς των ἄλλοι διέφυγον τὴν ἐν στόματι μυχίρας σφαγὴν, ὡς οἱ ἐπὶ Ἐσθήρ καὶ Μαρδόχαιον Ἰουδαῖοι καὶ οἱ τῆς Ἀλεξάνδρειας. Ἐνεκα τῆς πίστεως των ἄλλοι ἀνέβησαν ὑπὸ τῆς ἀσθενείας των, ὡς ὁ Ἰσραὴλ. Ἐνεκα τῆς πίστεως των ἄλλοι ἐγιναν ἰσχυροὶ εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἐπείσαν εἰς φυγὴν τὰ στρατεύματα των ἐναντίων, ὡς οἱ Μακκαβαῖοι καὶ πόσοι ἄλλοι ἀρχαῖοτεροι. 35 Ἐνεκα τῆς πίστεως των

δύο γυναίκες, ἡ ἐν Σαρεπτῇ χήρα διὰ τοῦ 'Ηλίου καὶ ἡ Σουμαντίτις μήτηρ διὰ τοῦ 'Βλίσσαυ, εἶδον ἐκάστη τὸ νεκρὸν τέκνον τῆς νῦν ἀναστηθῆ. "Ὅθεν τῆς πίστεως των ἄλλοι προετίμησαν νὰ ἀποθάνωσι μαρτυρούμενοι καὶ βραυυζόμενοι, διὰ νὰ ἀξιωθῶσι τῆς κρείττους ἀναστάσεως παρὰ νὰ δεχθῶσι τὴν ἀπολύτρωσιν, πρᾶττοντες παρὰ τὴν οὐρηκευτικὴν συνεῖδησιν των, ὡς ὁ 'Βλεβζαρος καὶ οἱ ἐπ' αὐτὸν ἀδελφοὶ μετὰ τῆς μητρὸς των Σολομωνῆς ἐπὶ 'Αντιόχου τοῦ ἐπιτραπεύου, 36 "Ὅθεν τῆς πίστεως των ἄλλοι ἐνεπαίχθησαν καὶ ἐμαστιγώθησαν καὶ ἐδίδθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν, ὡς ὁ 'Ιωσήφ, ὁ 'Ιερεμίας, καὶ αὐτοὶ ὁ ταῦτα γράφων Παῦλος. 37 "Ὅθεν τῆς πίστεως των ἐλιδοβολήθησαν ἄλλοι, ὡς ὁ Ναβουθαὶ ὑπὸ τῆς 'Ιεζάβελ, καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ 'Ιερεμίου 'Ιωθαὶ ὑπὸ τοῦ 'Ιωά, καὶ ἐπροεινισθησαν, ὡς ὁ 'Ψαῖας διὰ πρίνου ξυλίνου, καὶ ὁ περὶ αὐτοῦ ἀναφέρει ἡ παράδοσις, πλείστοι δὲ ἄλλοι πολυειδῶς ἐβασανίσθησαν καὶ ἐσφάγησαν. 38 "Ὅθεν τῆς πίστεως των πολλοὶ, ζῶντες εἰς κρίμον ἀνάειον ἐαυτῶν, ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς κωνωνίας καὶ ἐπλανῶντο εἰς ἐρήμιαν καὶ ὄρη καὶ σπήλαια καὶ ὅπας τῆς γῆς ἐνδεδομένοι δέμας ζῶων καὶ θλιβόμενοι καὶ κακουργούμενοι. 39 Πάντες δὲ οὗτοι μαρτυροῦντες ὅτι ἦσαν ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ βίου καὶ τῶν μεγάλων καὶ θαυμαστῶν ἔργων τῆς πίστεως των, δὲν ἔλαβον ἀκόμη τὴν ἀμοιβὴν τῆς θείας ὑποσχέσεως. 40 διότι ἡ Θεία Πρόνοια προέβλεψεν ὅτι καλλίτερον ἦτο χεῖρον καὶ ἡμῶν νὰ μὴ λάθωσι ἐκεῖνοι πρότερον ἀνευ ἡμῶν, ἀλλὰ πᾶντες ἡμοῦ οἱ πιστοὶ καὶ θεοφιλεῖς ἄνδρες νὰ λάθωσι τὴν τελειὴν ἀμοιβὴν των κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῆς 20 Δεκεμβρίου 1898

Κείμενον

Βίβλος γενέσεως 'Ιησοῦ Χριστοῦ, 'Υιοῦ Δαβὶδ, 'Υιοῦ 'Αβραάμ· 'Αβραάμ ἐγέννησε τὸν 'Ισαάκ· 'Ισαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιακώβ· 'Ιακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· 'Ιούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρίε καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρίε δὲ ἐγέννησε τὸν 'Βερών· 'Βερών δὲ ἐγέννησε τὸν 'Αράμ· 'Αράμ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Αμιναδάβ· 'Αμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς 'Ραχάβ· Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ωβὴδ ἐκ τῆς 'Ρούθ· 'Ωβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιεσσαί· 'Ιεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα· Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ασά· 'Ασά δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιωσαφάτ· 'Ιωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιωράμ· 'Ιωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Οζίας· 'Οζίας δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιωάθαμ· 'Ιωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Αχαζ· 'Αχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Εζεκίαν· 'Εζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Αμών· 'Αμών δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιωσίαν· 'Ιωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιερονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὸν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, 'Ιερονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Αθιούδ· 'Αθιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Βλίου· 'Βλίου δὲ ἐγέννησε τὸν 'Αζώρ· 'Αζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδὼκ· Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Αχείμ· 'Αχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ελιοὺδ· 'Ελιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ελεάζαρ· 'Ελεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιακώβ· 'Ιακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν 'Ιωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη 'Ιησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστὸς. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ 'Αβραάμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.

Τοῦ δὲ 'Ιησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· Μνηστευθεὶς γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ 'Ιωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. 'Ιωσήφ δὲ ὁ ἄνθρωπος αὗτης, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παρὰδεδυγμένην, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος

κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· 'Ιωσήφ, υἱὲς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲς, ἐκ Πνεύματος ἁγίου. 'Τέλειται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ 'Ιησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ἀμαρτιῶν αὐτῶν. (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος· 'Ιδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέλειται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ 'Εμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.) Διαγερθεὶς δὲ ὁ 'Ιωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ 'Ιησοῦν.

Ἑρμηνευτικὴ παραφρασίς

Ἡ γενεαλογικὴ σειρά τῆς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον καταγωγῆς τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀπογόνου Δαβὶδ καὶ τοῦ 'Αβραάμ, εἶνε ἡ ἐξῆς· Ἐκ τοῦ 'Αβραάμ ἐγεννήθη ὁ 'Ισαάκ· ἐκ τούτου ὁ 'Ιακώβ· ἐκ τούτου ὁ 'Ιούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ του· ἐκ τούτου ὁ Φαρίε καὶ ὁ Ζαρά διὰ τῆς Θάμαρ· ἐκ τοῦ Φαρίε ἐγεννήθη ὁ 'Βερών· ἐκ τούτου ὁ 'Αράμ· ἐκ τούτου ὁ 'Αμιναδάβ· ἐκ τούτου ὁ Ναασσών· ἐκ τούτου ὁ Σαλμών· ἐκ τούτου ὁ Βοὺζ διὰ τῆς 'Ραχάβ· ἐκ τούτου ὁ 'Ωβὴδ διὰ τῆς 'Ρούθ· ἐκ τούτου ὁ 'Ιεσσαί· ἐκ τούτου ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ· ἐκ τούτου ὁ Σολομῶν διὰ τῆς Βηρσαβέ, ἥτις ἦτο πρότερον σύζυγος τοῦ Οὐρίου· Ἐκ δὲ τοῦ Σολομῶντος ἐγεννήθη ὁ 'Ροβόαμ· ἐκ τούτου ὁ 'Αθιά· ἐκ τούτου ὁ 'Ασά· ἐκ τούτου ὁ 'Ιωσαφάτ· ἐκ τούτου ὁ 'Ιωράμ· ἐκ τούτου ὁ 'Οζίας· ἐκ τούτου ὁ 'Ιωάθαμ· ἐκ τούτου ὁ 'Αχαζ· ἐκ τούτου ὁ 'Εζεκίας· ἐκ τούτου ὁ Μανασσῆς· ἐκ τούτου ὁ 'Αμών· ἐκ τούτου ὁ 'Ιωσίας· ἐκ τούτου ὁ 'Ιερονίας καὶ οἱ ἀδελφοὶ του κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰς τὴν Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίας. Κατόπιν δὲ ἐκ τοῦ 'Ιερονίου ἐγεννήθη ὁ Σαλαθιήλ· ἐκ τούτου ὁ Ζοροβάβελ· ἐκ τούτου ὁ 'Αθιούδ· ἐκ τούτου ὁ 'Βλίου· ἐκ τούτου ὁ 'Αζώρ· ἐκ τούτου ὁ 'Ιακώβ· ἐκ τούτου ὁ 'Ιωσήφ, ὁ μνηστὴρ τῆς Μαρίας, ἐκ τῆς ὁποίας ἐγεννήθη ὁ 'Ιησοῦς ὁ ὀνομαζόμενος Χριστός. Πᾶσαι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ 'Αβραάμ ἕως Δαβὶδ εἶνε δεκατέσσαρες γενεαὶ· ὁμοίως δεκατέσσαρες γενεαὶ εἶνε καὶ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ μέχρι τῆς εἰς τὴν Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίας· ὁμοίως δεκατέσσαρες γενεαὶ εἶνε καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μετοικησεως εἰς Βαβυλῶνα μέχρι τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Τοῦ δὲ 'Ιησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις ἐγένετο ὡς ἐξῆς· Ἡ μήτηρ αὐτοῦ Μαρία ἀρραβωνισθεῖσα μετὰ τὸν 'Ιωσήφ, πρὶν συνελθεῖν, εὐρέθη ἔχουσα διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ὁ δὲ μνηστὴρ αὗτης 'Ιωσήφ, ἐπειδὴ ἦτο δίκαιος, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἤθελε νὰ τὴν παρὰδεδυγμένην, ἀπεράσισε νὰ τὴν ἀποβάλῃ κρυφίως. Ὅτε δὲ οὗτος ἐσχημάτισεν αὐτὴν τὴν γνώμην, τότε ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἐν ὕπνῳ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου καὶ τῷ λέγει, 'Ιωσήφ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς νὰ παραλάβῃς ὑπὸ τὴν προστασίαν σου τὴν μνηστῆν σου Μαρίαν· διότι ἡ ἐγγυμοσύνη τῆς εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς δυνάμεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ὅα γεννήσῃ δὲ υἱόν, καὶ ὅα καλέσῃ τὸ ὄνομα του 'Ιησοῦν, Σωτῆρα· διότι αὐτός θὰ σώσῃ τὸν λαόν του ἀπὸ πάντων ἀμαρτιῶν του. Ὅλον δὲ τοῦτο ἔχει συμβῆναι διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ὅστις διὰ τοῦ προφήτου λέγει· «Ἡ Παρθένος θὰ συλλάβῃ καὶ θὰ γεννήσῃ υἱόν καὶ θὰ τὸν ὀνομάσωσιν 'Εμμανουήλ, τὸ ὅποιον σημαίνει Θεὸς μετὰ τῶν ἀνθρώπων, Θεάνθρωπος». Ὅτε δὲ ὁ 'Ιωσήφ ἐξύπνησεν, ἔπραξε καθὼς τὸν δέταξεν ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὴν μνηστῆν του. Καὶ δὲν ἐγνώριζεν αὐτὴν ὡς γυναῖκά του, ἕως οὗ ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον υἱόν της, καὶ τὸν ὀνόμασεν 'Ιησοῦν. (Ματθ. α' 1—25).

Κ. Α. Διαλυσμῆς.

Τύπος Α. Ζ. ΔΙΑΛΥΣΜΑ

Ὅδὸς 'Αδριανῶ ἀριθμὸς 66, παρὰ τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον